

Եւ յաւանդեալսն արարեալսն Երա-
ւանդանքսն ի յաւանդսն Եւրո-
պայն ։

Եւ յաւանդեալսն արարեալսն
Եւրոպայն արարեալսն ։

ᐃ ᐅ ᐃ ᐅ ᐃ ᐅ ᐃ

[illegible][illegible]

128. 9. 10. 124. 4 12 14 16 18 1347 9. 10. 12. 14. 16. 18. 20.

[illegible]

ᐃ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ

1847.

ՆԱԸՆԱԵՐ Եղև ամ՝ ՏԵՐԻՆ 1847:
մի ժամեմ երև ելել անցիւ. ք ե աղետիւ ք
աշխարհի. յորո՞ ըստ ոսկեւան Պատ.
մագրին մեզոյ՝ ասել « քաղուժ ք
ռաբիհացան » քոն լմ: սակաւ. ք.՝ Պատ
ինն սուաբերական Հանգիստացաւ. մեզ
տաբիս՝ Համատարած ողորմութեամբ
ազդաց ե սղոմց ոռ կարօտաւորս իւ-
րօղաց, յորմն անսրահառ գտու ե աղդ
մեք ի խոտիութեամբ եկնդեցելոյ մեզոյ
՝ ի Սատանդեռապօղա՝ ի ձեռն նոր ա-
ւետարանականաց սմանց, կռուով ի մէջ
Լմերկացոյ. ոց ե Սեհիկանացուց, կա-
լով սրինաց Լիստ վտանա տականութե,
լմամութեամբ Պատղիոյ ընդ Սպա-
նիայ, ե գժառութեամբ Տիկնոջ՝ նորա
առ այլն, — խաւնտիսութեամբ Պա-
սիանացոյ. աշխարհին, քսրժմամբ

[illegible]

Ազդեաց այն Հասարակաց դարձաւ
նա լինան ունանկաւ լինն բազմաց 'ի
ոկրանութեանս լինանց և ասանց Այդդեաց,
բայց և այնք Հայեցեալ 'ի Ճիշդ կա-
նովն առեւորդ, զոր ասնին Հայք ի վա-
ճառս' գրեթէ առ զայն Համարեցան:

Դսկ որք մեծամեծ առիթմ խնդու-
մեան օրորդեւին, և ուրժանիք յի-
շատակոյ հանդիսանան ընդ դարս, են
շարժմանք եղբարց մի րոց ընդ համե-
րէն Օսմանատան, թէ՛ ՚ի մասին գը-
բովանութեան, և թէ՛ ՚ի մասին արու-
եստից և հմուտ թեանց գործ նականացի

Յարգւոյն լրացող անտի՝ թէպէտե միայն Արշալոյս Հառաւմեղ, և այն ևս Հաստեկոտէր թերթերով, սակայն և այնպէս՝ ի աւելանօք աղղոյն յառաջադիմութեան և սրբաբանութեան, թող զերեւել մեծամեծարարութիւնս գերազաւիւր Սիւնեսոյ Յիւրաւ թեան ի Օմիւսիս՝ նաև չորեքտասան նոր ընկերութիւնք հաստատեցան տեղաւոր, մին մի՝ կամ աւելի գաղտնայ կալով սրտոյն և կաղգութիւն։ — Այս, և միայն այս ցուցանէ մեզ զամենաւսում գիտութիւն Հաստեկոտութեան՝ և Հարաւորութեան իմաստութեան՝ Յարին Սոյսերական Սեփութեան Օմիւսնաւորութեան մեծ սիրելի Հորեղոր որդւոյ և թագաւորի՝ առաջ մեր, Էւ իրաւամբ տնտեսութե և կրօնական պարտեօք մէջ զամենեկան զմեզ ազգութիւն և պարտաւորութեան տանել առ Աստուած՝ ի գրութե տարեկանաց մերոյ՝ վասն իննաց Սորա, և ամենայն իշխանաց և թագաւորաց՝ որք իբրեւ ըզհարս Հովաքէն զմարտաբան մեր, և գիտութեամբ ի թիկունս Հաստեկոտութեան։

Ի կողմանէ Սեփութեան նորին Սոյսերական Սեփութեան Սոյսաւորութեան՝ զի ինչ ունիմք առ ձեռն, Փոքրիկ է մեւաւորութեան ինչորոշ մերոյ՝ ոչ այնքան ի մեղս մեր՝ որքան թէ ի տարաբանութեան ինչորոշ ցիր և ցան անկեալ ընտելիմք յայս հեռաւոր տարութիւն։ Սոյս մասին թէպէտե ոչ թերացաւ պաշտօնաւ մատուցանել առ հոգեւոր Տեառ մեր, սակայն գիտեմք առ ճանապարհ սղուցեալ մնամք կատարած ին։ —

Հոգի իմն զարթեալ այս, և ի Սարսկաստան ի մէջ Հայրենակցաց մերոյ՝ յաղաղ քաղաքագութեան վանայն Սմնաբերիկ, և ժողովրդեան

նորա, և միայն եւր կատարածին եղև մահ և վերադարձութիւն Հոգեւորական տաղեալ Սոյսոցին, որոց միայն տնտես Հաստեկոտութեան և Սարսկայք Տարածութեան Հաստեկոտութեան, այլ մասնաւոր գործաւոր, զի տնտեսելի Հաստեկոտութեան առ ծանրութեան իւրոյ, ընդ մէջ Հաստեկոտութեան և վերադարձութեան պատճառով ի չաւն, բայց թէ ցահտանել սորուն անբաղձ կացեան իցեն կարանքն թէ ոչ՝ զուրկելիք և թմանալ։ — Իսկ ի Հոգեւորական բն։

Իսկայն մտիկ ընդ Սմնաբերիկ տնտեսութեան և իւրեքցաւ յայտ տարի մինչ Հիմնաւորեց ծերութիւնք չաւնին յաւի զմանն։ Ի վերջնամ Սարսկական տնտեսութեան ի թէ անձրեւ իսկ տեղ կարելի իցէ զյարգ հեղեղ ջուրց բաղնայ, սր զամենայն ժողովրդ ի գիտ, և զամենայն պաշտօնայ ի յիմն դարձայ, և տեղաց ցլեր յամենայն Սոյսեմբերիկ Սոյսականաց զամենայն հունձ ինչորոշ աղողեաց զարմաթեթիկ, որունալ զորիկ միայն իւր սեպհական կերակուր։ Յորան անդադրել օրինակաւ սկսաւ և միայն գող և զմերմն յաճախեալ։

Ի քողարքաւորս Հոգեւոր մեծ հանդիմանայ յաղթութեան Սմնայ, կատարեալ, տնտեսեալ վերանորոգութիւն Սոյսականաց ընդ երկար տնտեսեալ Շոգեւոր, և Սմնաբերիկ Սոյսականութեան դարձայ եկաց ի Սոյսական, և բարձր յաղթեալ նորա տնտեսութեան մեծ սղովել զմերմնիկ, Իսկ յաղղայնան տեղ գործուցեալ՝ նոյն տնտեսութեան զմերմնիկ Հաստեկոտութեան մեր, որպէս զաղարկ բաղնայ, յաւալ յաղղ քան թէ ճախող։

Իսկայն թուի թէ շատ վաստակեցաւ յանցեալ տարի, ուստի և ի կի-

ստճանապարհին դրականութեան խն-
ջեալ մնաց, մինչև յարեաւ ԲՅՈՒՆ՝
հրաշայն սուղեամբ իւրովը և բանիւք
’ի խրախոյս Հայրենեաց: ՍԱՊԵՍ
զարթեաւ յիւր Ազգարար, որպէս փե-
նիկ յիւրոց մտերոց, և ամիջաց անցեալ
գարուն փոխեաց ’ի միջոց տյսր գա-
րու, որպէս թէ՛ “զիստոս իմ” ասեմ մէ
տաց” ասել կամեցաւ, Եւանդէն հոյ-
րենատիրութեան Սաղբասոյ ’ի պաշտ-
պանութեան Եկեղեցւոյ ինդրէմ’ Ամ-
բիկայի նոր սեւտարանականացն եղև
մի միայն թիկն և յենորան Ազատիրիս
օյսորիկ, Եւաց և կառավարութիւն
Հայկեան Սարգստիրական ճեմարա-
նի մեջոյ ’ի մասին Անգղիական գլխ-
բոս թեան ճարտարութեանն ուսման,
և զերեւելին Արժաւորեալ տարեկան
մեջ Հաղար Աստիօք և րնակութեամբ
յաւել: Երարտեան Անկերութեան
երևելի մտտմբ ոչ օգնեաց ինչ ամ
Տեառն 1847. — Թուի թէ վասն ար-
տաւորոյ չափուց ձեռնարկութեանցն, և
արտաքոյ յուսոյ և անկալութեանց
յբմանն, բայց և այնպէս՝ անվերջով
հատապատեմամբ շարունակեաց զգործ
իւր. և պէտքէն նորանոր տպագրու-
թեամբ ծառայեաց ազգին դրագիրութե-
ան, այլ թէ ցարժափ ունեցի տեւել
Ճղնաւարն ’ի ծով իւր՝ դռնակել չիչ-
խեմբ: ԱՐԾԻՆ Տղարանի չգիտեմք թեք
բուսին Աւետարանան՝ թէ անկան:
Որ և իցէ, տակաւին հաւատով դի-
տեմք, զի Եզրայրն աշխատակը’ ընդ
ճանրութեամբ կայս — Դար տարի կար-
գեաց իւր և նորատունկ Սուրբ Սան-
գուխոյ Վարդ (Օրիսարոյ ’ի Ասիա-
թա՝ Հայ և Անգղիական ուսմամբ, որպէս
և նկարչութեամբ, նուազա-
ծութեամբ, և այլ զանազան ձեռա-
գործաց հմտութեամբ):

Թէ անս, և թէ այն, թէ աստ՝ թէ

անգր, արտաք մարդկան միշտ կոխին
զենեանցն Աստուծոյ՝ և զանդորու-
թենէ ժողովրդեանն, վասնորոյ աղա-
չեացուք զամենակալն Աստուած ցո-
ղել յաղբ մեք զգուծ բարերար կամաց
իւրոյ՝ և յաւաքիկոյ ամի մարդկոլու-
թեան Սիւննին, որպէս զի՝ զոր աս-
նեմքս, և զոր կատարեմք, ’ի վաստ
նորայիցի, և ’ի պատիւ ազգի մերոյ
սիրելւոյ:

ՈՍԿԵՂԼԵՆ ՊՍԵԿԻ

Հրատարակեմք աս ’ի խրախոյս ա-
շակերատահեաց Սուրբ Սանգուխոյ
Վարդի Հայոց ’ի Վալարթա՝ զհե-
տազայ գիր ընդ պարգևս աղագործու-
թեան և օգուծնատիրութեան Յարդոյ
Պարոն Յարութիւնի Վախտանեան
Վրիպեանց, և անուանիմք, թէ օ-
րինակելի արտաք նախահայեաց անօ-
րինութեան Պարանին քաջօրէս մեծ
տացէ՝ մէ միայն աշակերտահեացն՝ այլ
նոցին իոկ վարժարդտահեաց նոցա,
այս օրինակ օրսակեալ տեսնելով զաւ-
րեոր վատապա իւրեանց, (’ն հաղան,
նախանձեացն՝ ի նորհայ՝ մեր յաւ Օրի-
սարդ, և յառաջալ իմոս թեամբ իւ-
րեանց բարձրագունիցն անդամ՝ արիա-
բար խիղովեացն՝ պատկազ:

Անիւ Պարոն Մեսրոպ Գ. Թուրքիանց:

Անիւ Պարոն իմ:

Ուրտեալ թեամբ արտաք ասեմ օտաւ, ՋՈՒՆ
ԻՐԵՆԵ և զմի ևս հանգերն (ՍՊԿ. ԿՐԵՍՆ), որոս թող-
րիմ ’ի քէն սիրով տղանոյ, և յառաք յառաջիկայ
հարցաքննութեան աշակերտահեաց Սուրբ Սան-
գուխոյ Վարդի: Նուիրել զառաքինն այն ողջեան՝
որ յառաջագետ դոսնիցի ’ի Հայրենի թուարանու-
թեան, և զի սկսարդն՝ որոս մ’ ասալին հանդիմանայ
նմանապէս ’ի Հայրենի Վարդարութեան, որով
և սանկոյ եր ցես զնորհակալ:

Յանկալով զարտեալ հատապատեմքն և յառա-
ջալ իմոս թեան Վարդարանց:

Սեւմ:

Հրմոց Խոնարհ Կառայ:

ՅԵՐՈՒԹԻԿԵ Գ. ԳԻՐԳՈՐԵԱՆ:

ԱՆԿԱՅԵԱ

30 Վրիպեմք 1847:

12-000, և գովելիանոս 'ի պաշտօնաւոր-
թիւն' կառավարութիւն ի լիբիո սենի
զօրս բաւականս տալնայն զինուոյ իւրոց'
և սա տալնայն վտանգ :

Հետագայ յաղթութիւնը ձեր լի-
նելոց եւ յաղթութիւնը խաղաղու-
թեան 'ի սիւլա սուրմանց և քաղա-
քականութեան : և ես խորին պարտա-
կանութեամբ հակեցից յարածամտե-
րանս զյառաջագինութիւն յաւատ-
րեալ կարգի հրահանգութեան՝ տ-
ռաջնորդեալ 'ի ձեռն ստաւաձեռ-
նութեան ի նկերութեան Արեւելեան
Հնդկաստանի :

Յայտնէ տապ զուրախութիւն իւր
վասն յաջորդին իւրոյ 'ի կառավա-
րութեան Հնդկոց : ցաւ ընդ արդի
վիճակ պահտութեան առեւորդ, յու-
սոյ յաջորդութեան նոր և յաջողե-
ղանակի : խոստանայ անսպաւառ տանել
զհոգ իւր 'ի բարբոսութիւն Հնդկա-
ստանայ, և ձեռագրէ :

ՀԱՐԻՆԿ :

ԲԹԱԻԻԷ

'Ի 15 Հոկտեմբերի սառագաստեաց
աստէն առ Սիւս'՝ նաւ մի վարձեալ և
բռնաւորեալ 'ի Պարսկոյք Յոսէֆի
և ի նկերոց՝ գնալով 'ի տա միւսմ յեր-
կուց հարազատաց տնտի՝ Պարոն Բար-
սիկ Յոսէֆիան : որում տացէ Տէր
ամբողջ նաւարկութիւն և յաջող գործ :
Արժան է նկատողութեան : զի աշա-
լուրջ բնաւորութիւն Հայ Աղգին 'ի
ձեռնարկութիւն տառարականս, որով
բաղմիցս սկիզբն լինին արշաւորդ յայն-
պիսի գործս՝ թեպէտեւ դժուարինս և
ոնխորձս : Ապիկ ցուցանի տասը զի այս
առաջին անգամ եղև յիսկելի վաճա-
ռաքողութիւնս այսմիկ, ուստի առաքեցաւ

նաւ 'ի նաւահանգիստ անգր 'ի փորձ
առ և արդ : սակայն հաւանական է՝ զի
Եւրոպայիք արդ բոցած աչօք սղա-
սեցին միայն գիտել 'ի վաճառն տալ-
կին փորձառութեանս : յորժամ անաշ-
խատ ուսեալք 'ի քրտնջան Հայէն՝
յինքեանս ջանասցեն գրաւել զգործն
գլխովին : որպէս քաղմիցս 'ի դէպ ե-
ղև 'ի հանգուհակիրս :

— Նոյնգամն Ապիրատ է— Պարոն յո-
ւսջ ոյց եկեալ այսր 'ի Բանհոհլոյ
Սալայի Պիտագորանի ուրումն՝ այն
է՝ Ալաաի : իբրեւ հանգրծէր ելանել
'ի նաւն՝ դառնալ կրկին 'ի քաղաք իւր :
մտանէ 'ի կանանցն խաղել թէ իցեն
ամբողջ տալնեքեան որք անդ : 'ի զոր-
մանս մեծ կրթի բացակայ դառալ ան-
տի զդուստր տղապանի իւրոյ : որ ե-
կեալ էր ընդ Պարսկաստանի նորա :
Այն ինչ 'ի խնդիր ելանեն զնմանէ՝
գտանեն զձորձս նորա առ ակն դե-
տոյն, յորմէ ցաւօք մտաբերեալ թէ
լուղեալ իցէ 'ի ջուր և կորնչեալ՝ ազ-
մուկ ողորակի բառնան՝ որ ժողովէ
անգր զրազմութիւն խաժանին : յորոյ
տէրածելով յոգունց 'ի պատիւ Ազ-
նուականին աղբի՝ դին 'ի գետ յորոն
թերեւս պատուական կորուստան : Իսկ
մինչ նոքա 'ի զուր վաստակին 'ի ջուր՝
երեւի աղբիկն 'ի վերայ ցամաքի տառ-
նորդեալ յառն : միայն որչ կինն գո-
լով ընտանի աղջկան՝ զեր քան զամե-
նեցուն յերեան ածէր զկարեկցու-
թիւն իւր ճշիւ ոգոյ և լայնաց : Ա-
ռաքելոյն տրքան ամբոխման հայե-
ցեալ շուրջ զիւրեւ և տեսեալ այնքան
դրազմութիւնս հոգւոյ կռտեալ յիւր
մտան 'ի քարհուրի յանձն : Պաւլէ
և մտաւմ աղջկեալ 'ի ներքուստ 'ի
խղճէ մտացն — անխօս և անմեռնչ
մեք՝ 'ի յուշաթափ զհետ զնայ նա-
ւարկողացն : Թարց կարող ինչ լինելոյ

յայնժամ՝ դատարաններ անժողով հարցն
նոցա՝ թէ ընդէր փախուտ իւր տա-
րածամ : Սակայն իբրեւ յետոյ ՚ի վե-
րայ հասանեն իրին՝ գտանեն, զի նախ-
ասացեալ կինն՝ որ այնքան բարձր ճը-
շէր և ողբայր ընդ կեղծեալ կորուստ
Օրիորդին՝ հաւանեալ որդես թուի
ընդ հայեցումս շահաւոր վաճառման
գեղոյ նորա՝ սագրեալ իցէ զնա անգ-
գամարէն փախչել ՚ի տանէ Լանն՝ որ
սուրբբ. ինչ յառաջ բարեբարեալ
աղաատեալ էր զինքն՝ զկինն ապրեալ ՚ի
բանտէ և ՚ի նեղութեանց, ուր եղաւ
զոյր ընդ տան ՚ի Պարտաւարց անտի՝
յորոց խորամանկեալ էր դրամս ինչ : —
Բայց չէր այս առաջին եղևոն բնիկ
Տիկնոջս սցարիկ, որ զբաղում որեւոր
այլեայլ ազգաց ընդ որոց միացան՝ յո-
գիս անգամ ապաստան ախար, և զե-
րայեւոցի այր իւր՝ որ միթե եգիտ
զինորէ և պաշտօն միսկեար ՚ի Տէրա-
վանէ, յաղաղօ հաւատարմութեան իւ-
րոյ՝ մատնելով ՚ի գաղտնասան իբրեւ
զպատիր կաղմոզս «բոնկիտար» (գու-
ցէ զընկերս իւր) հրապուրեալ ՚ի զործ
ինչ ընդ գեմ օրինաց քաղաքին՝ ոքսա-
րել իւր աստի, և հացի մուրացիան
արար զնա :

— Եռիւորեակ ծնունդ : Կին մի Չի-
նեացոյ ծնու զեմիս որդիս, իսկ ասորա-
քաղապէս վասն հօրն՝ որ արգէն խոս-
տանայր անձին զմիոյն զէթ ՚ի նոցանց
թաղաւորել յաղաղս յեթերական ա-
թու աշխարհի իւրոյ՝ միտան երկուքն,
և երրորդն թէպէտ շնչէ գեւա՝ այլ
դուցէ և այն աստիս փախկացն ՚ի շա-
ւիղ կղարցն :

— Երկ գլխանի կին — Իմ՝ բարեկամ
Պարոն է՝ — և հօտիս վնասն անցանել ընդ
փողոցն, որոյ մի գլխին՝ տակ՝ ամբողջ
և անարատ յիւր իսկ տեղւոյն՝ վա-
րէր զպաշտան իւր : սակայն միւսն՝ որ

կցէր ընդ այն՝ ՚ի ձախ կողման երեւր
իբրեւ ստուեր գլխոյ (կամ վերակալ
փորձ բնութեան) յուցանելով միայն
զգիծս գիմացի կառկառեալ :

ԲՈՒՄԲԵՅԻ

Արքայրօն Տէր Յարաթիւն Եղի-
այ չորային ճանապարհաւ և հաս ՚ի
Բումբայի ՚ի 26 Եղեմբերի ամսոյ,
և հովսէ գեղեկեցի Լատուժոյ անդ՝
յգագրուս միճակաւոր քահանայի :

Բանասիրական

ԼԵՍԹԻ ՀԵՅՈՑ

Բաղում ինչ ընթերցոյ յաղաղօ
բանի և դրոյ. թէ ՚ի մեր՝ և թէ յայլ
բարբառս : Երկու գլխաւոր հիմանք
են նորա՝ ոյսինքն բանի : Աստուծոյն
և ճշմարտի : Աստուծոյն ասողքն՝ զնեն
գամեակալ Լարիչն և՛ ուսուցիչ իւր-
ատեղծ մարդոյն, և յայտմ վերջանայ
տարտամութիւն : Իսկ ճշմարտեան ասողքն՝
հազար կործեաց ՚ի կարծիս երանեն,
և ինչ կնչ ոտու գիւ կղաղացուցանեն,
Յառաջոյ անախ՝ մերազգի Հեղինակը
մանուանդ թէ՛ և Պատուելի Հով-
հաննէս Տէր Կորսպետեան Բրու-
սացի՝ նախածանօթ մեր, զարմանալի
աւանն գոսպոյցոյ իւրեանց, ՚ի վերջ-
նոցս զրիթէ իմաստուն կարծեցեալքն
յամենայն ազգաց, մանաւանդ թէ և
Երզնկացիք, որք՝ որքան տգիտանան
՚ի գիւտան՝ այնքան և հրաշանան ՚ի
գլուխ իւրեանց :

Ի միջ պարզ և պերճ փաստից մկտ-
ցն, մտանել կարէ խնդիրս, թէ մարդն
որ ուսաւ կամ յօրինեաց զիստս՝ մէկա-

բէր արդեօք նովին լուսաւորութեամբ յօրինել և ղեկողիմ, լմանաք և այլն: Բայց այս ամէլ է, թէ Աստուած՝ որ զմարդն արար, կարէր նովին կարողութեամբ և զհանդերձն յօրինել, ընդէր ազա 'ի մաշկ կենդանեաց ապաստան եղև:

Օ այս կգեալ՝ աւելորդ համարիմք երկնորդել զսացեալսն յառաջնայն, և յազոցոյց սանու մը գրութեան մերոյ՝ ոչ գաշտարակն Բարեւոյնի, ոչ զբրդունս Եգիպտոսի, և ոչ զժուհս Հնդկաց, այլ գթանի մի բառս, որ թէպէտև 'ի լեզուս այլազգեաց հնչին, այլ բուն հոյ բառք են, և յառաջ քան զՀեկեղիս զործածակոնք: Եւ նոքօք հաստատեմք թէ լեզու մեր տառաւածաբոս է, և տշխարհ մեր առաջին լուսամբարան Արութեանց:

Կանոնս առեալ մեզ, թէ Հնութիւն ազգի իցէ հիմն Հնութեան բարբառոյ, և թէ Հայ բառք ճաղաղեալք իցեն 'ի լեզուս ազգաց՝ դենմք աստանօր:

GRAPHY Գ.ԻԲ. — Արդ գեր 'ի Հայն նշանակէ Քեր, քերել, քերծուլ: Եւ բոս այսմ նշանակէ ոչ միայն ըզդիւտ գրչութեան կամ քերչութեան, այլ և ղծամանակն ընդ յարակից արուեստիցն միահաղչի: Քանզի երբ սկսան մարդիկ մշտնջենաւորել զխորհուրդս մտաց աղագայից ի բնանց, նախ 'ի բարձր կամ 'ի փայտ ոկտան քերել նշանս կամ զդադարաւ, և ահա եկաց զիր կամ քեր, Կամիս իմանալ թէ Հայն իցէ յառաջ թէ Հայն, կարգա զԿրօնէր, զՀ. Սիքոյէր, Չամչեան, Հին Հայաստան, զՀովսէփ Քալեկութիւն, և զՀովհաննէս Տէր Կարապետան:

CHART. ՔԱՐՏ. Նոյն իսկ Բառարան մեր Հայն համարելով զայս բառ՝

օտարացոյցանէ 'ի մէնջ, բայց 'ի տառադութիւն լեզուիս հայեցեալ՝ բուն նախնեղեղեան համարեմք Քանդի շանի այն տառադարանութիւն 'ի Հայն՝ զոր սենի 'ի Հայն: Եւ ետալ թէ առաջին զբառն կամ քերութիւն նշանաց կամ զաղագայաց քերեցան 'ի քար՝ ոչ ինչ այլ մնաց տակ, քան թէ քար, և ա՛ռա՛ք քար-տաշ, այսինքն քար տաշեալ, կամ զտաշած քարին անս, երես, և այլն:—

COPY. ԿՈՓ. Գայ 'ի կոփ բառէս, և նշանակէ քերել, քանդելով փորել, կոփել: Եւ բոս այսմ բուն Հայերէն և նախնեղեղեան բոս լինելոյ չիք բնու ստաւոյս: Հասուկ ապացոյց բանիս է և զսլ բառից սեռականն Հայերէն կոփ բառիս, այսինքն էջ, երես, կամ օրինակ կոփի կամ կոփածոյին:

CHARACTER. ՔԱՐԱԿԻՐ. Օ որ հաղիւ թէ 'ի կիր տառաժք 'ի խօսս մեր, ստիպն և տշխարհ Քար և կերտար, այսինքն քար կիտաւած, կարկառ, քարանց' և այլն, չցուցանէ այլ ինչ քան զՀայ բարդութիւն, որ է տակ քարակոյս: Եւ եթէ քարակոյս կամ կարկառ քարանց լեալ իցէ նշան ուխտի առ Հինսն անս ծին, լս 50—51, զաշտարակն Բարեւոյնի և զԿրօնէս Եգիպտոսի:

Կիտումն մեր չէ երկարել զայսմանէ, այլ միայն տառադարան տալ լեզուաղիտաց ազգի մերոյ, զի այսօրինակ ծանուցեալ գիւրեանցոյնիսն՝ ազդին սեղհախոնկոցն, որով ասուել լուսնն տշխարհի զհնութիւնս յառիտեանց՝ քան թէ այլովք մարդկիզէն արարածալք:

Հարանկ

ԱՌՕՏՔ

Թարգմանեալ ի Պարսկական ի Ֆրանսէսական
Եւ ինքնաբերական լեզու Պարսկական լեզու
Յովնանեանի և ի իրարմանեան :

Զից որով քաղիկի ի հոգորդ գտնին ,
Եւ նա երկնից ի իր աստուծոյ զայլին :

Ո՛ր է քո տեսնուի՞ զայլ ոք անասակ ,
Եւ ասն ի հոգիի՞ ի իր մին ի մեռեալի :

Դործին զամենայն ցարծե իւրաքի ,
Իսկ արհեստաւ որն՝ վարդապետ արծի :

Գրեան անպարար՝ քան ի իշխան քաղի ,
Մինչ ի իրենց զոռ վարդապետի :

Զարուած ասեմբին՝ զիւրաւ քու ժեղի ,
Այլ հաւուած ի զորին՝ է անբաժնի :

Չաւաղ ասարին՝ ոչ ինի զաւակ ,
Իսկ ի իրն արկնիս՝ ոսկիդէն մանեակ :

Արհաւոր են հանայք՝ տանց արունց իւրեանց ,
Այլ վայր տանն այնմիկ՝ ուր չիք սեռ հանանց :

Երբ որ զարահան՝ է մի՞ զտաւաք ,
Որչափ ասար իցէ ի քէն ճանապարհ .
Կար զոր ըզցարսն՝ է թող զգարին ,
Որչափ է գարին՝ իցէ դիւրապին .
Իսկ ի իրն զորքին՝ է մի՞ կին զարի ,
Որչափ է, այրին՝ իցէ դիւրան :

Ո՛ր անն իմ պղծիք՝ ոնց ժամ արաւթեան ,
Եւ զոռ շիթիցեր՝ ըզլարդն կենաց .
Ուրնն արդ ձգտեալ՝ յարգ իսկ Երաւթեան ,
Եւ քաջարութեան՝ է վարն քաջաց :

Այլ ոք որ իցէ՞ զչինչ և զգտող ,
Արժան է ունիլ՝ երկարորդ զիւր կեանս .
Ձի միմիկ ուսեալ՝ զամենայն ժամանս ,
Իսկ միմիկ ապա՝ անցէ ի կրթանս :

Օ՛րն անկեաց ի բայ՝ ի սանէն քաղցի ,
Եւ մի՞ ի նմանէ՞ ինչորդ զայլ քո .
Ձի ճիւղաւ է այն՝ ճրէշ ասկարի ,
Որ քաղցեալ թողաւ՝ զիւր հիւր ի վերջոյ :

Ո՛ր սիրտ որո՞ւ անյարգ՝ հէգ և աւարտի ,
Եւ այդ քան ի իրենց՝ կաս յաստի անհաղ .
Այլ ցոյց է զցեղեկ՝ զիգրեալ ըրջոս ,
Ի ինչեր սկզբոյ՝ արծաթոյ մոլոր :

Լոկ արտան մի է՞ վեճակ քո յաստի ,
Եւ զայն կամ արդարսն՝ է կամ ոչ արդարսն ,
Մանայն ուսեալ՝ ըստին անկանի ,
Չափ երկուց բռանց՝ հոյ ի վաղճանի :

Օ՛րն տոն ուր ինչ՝ այրան տաւանիս ,
Կանգնել զարարանս՝ բարձր մինչ իրենց .
Դարձուիք զայլ իմ՝ ի հանգստարան ,
Տեսի զմեռեցոյ՝ զամենայն զարան :

Ոչ վարժանն ունէր՝ վար ինչ տեղի ,
Իւր ոչ արքայան՝ արդար տեղի :

ԵՍԱՅԻ ՄԵՆՈՒԿԵԱՆ :

Ի Ռոմիս

Ֆ 8 Օկտոբր, 1847.

ՏՆԱՅԻՆ ԼՈՒՐԻ

ԾԱՆՈՒՆԴ

Ի Կալէօն 19 Դեկտ .

Տեղին Վ. Ս. Ս. Վարդան ծնաւ ուստի :

Ի 21 Դեկտ .

Տեղին Ա. Գ. Ս. Զիւրաւ ծնաւ զուստի :

Ի Սեպտեմբր 21 :

Տեղին Ս. Խաչիկ Սարգսն ծնաւ զուստի :

Ի Բաճեպոյ Դեկտեմբր 11 :

Տեղին Հովնանիկ-Յարութեան Զարգանան ծնաւ
ՈՒՍՏՈՒՆ :

ԵՍՈՒՄԵՆՈՒԹԻՆ

Զարմ իսկ աւուր Պարսն Սալեան իւր Սալեան
ամուսնացաւ ընդ Օրհորդ Ամենայն Դրեղոր Արգա-
րեանց :

Ի 24 Երեւան Երեւան Երեւան Երեւան
Ս. Ս. Թարգմանեալ Վարդապետ :